

Γισραήλ, καὶ ἡ βασιλεία μου ἐς δεῦρο τῶν πρὸς ἀκτῖνα ρωμαϊκῶν ὑπεριζάνουσα πόλεων, πέποιθεν ὡς ὁ πρωτότοκον θέμενος τὸν Δαυΐδ ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς, καὶ προσεπιδούς ὑστερον ἐκείνῳ τὴν τῶν ἔτέρων φυλῶν αἰληρούχησιν καὶ τῆς Σιών τὴν κατάσχεσιν, αὐτὸς καὶ τὰ τῆς βασιλείας μου κατευθύνων διαβήματά τε καὶ διαβούλια, πατεῖν ἐπάνω δφεων καὶ σκορπίων ἔξουσίαν χαρίσαιτο, καὶ κατ' ἔθνῶν ἀνδρίσασθαι δοίη τῶν τὴν Ρωμαίων διειληφότων, ὡς οὐδὲ αἱ μέλισσαι τὰ μελίκηρα. Ἐσται δὲ ταῦτα δήπουθεν, εἴπερ διὰ νηστείας καὶ προσευχῆς καὶ τῆς τῶν καλῶν ἐργασίας, εἴπω δὲ καὶ τῆς ἐς τὴν βασιλείαν μου εὔπειθείας, τὸν θεὸν θεραπεύσομεν· βούλεται γάρ τὸ θεῖον τοῖς διά αὐτοῦ βασιλεύουσιν ὑπείκειν εὑμαρῶς τὸ ἀρχόμενον, καὶ ρᾳδίως ὑπενδιδόνται καὶ μηδαμῶς ἑτεροζυγεῖν τοῖς τὰ κοινὰ χειρίζουσι πράγματα· ἐπεὶ καὶ τάξις ἐστιν ἡ τὸ πᾶν συνέχουσα· τάξις ἐν ὥραις, τάξις ἐν ἡλίῳ καὶ ἀστράσι, τὸ δὲ δὴ μείζον τάξις ἐν πνεύμασιν, εἴπερ καὶ πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται, καὶ οὐδὲν τῶν πάντων τὸ χρήσιμον αὐτῆς διαπέφευγεν. Εἰ τοίνυν οὕτω πολιτευόμεθα, ἐροῦμεν ἀν τῷ ὅρει τούτῳ, ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν! τῷ λιθοκαρδίῳ γένει τῶν Ἰταλῶν καὶ μετεώρῳ κατὰ λόφους καὶ βουνούς τὸ φρόνημα, διπερ ἐν θαλάσσῃ τὴν πορίαν θέμενον κατέδραμε τὴν ἡμετέραν, καὶ πλατὺ κατ' αὐτῆς ἐπικέχην· καὶ τῶν πατρίδων αὗθις λαβώμεθα ὃν ἀμαρτόντες ἀπεσφαιρίσθημεν· αὗται δέ εἰσι τὸ ἀρχαῖον καὶ πρῶτον ἡμῖν ἐνδιαιτημα, ὁ παράδεισος, καὶ ἡ πρὸς Ἑλλησπόντῳ πόλις τοῦ κυρίου τῶν δυνάμεων, ἡ πόλις τοῦ θεοῦ ἡμῶν, τὸ εὔριζον ἀγαλλίχμα πάσης τῆς γῆς, ἡ παρὰ πᾶσιν ἔθνεσιν περιμάχητός τε καὶ περιώνυμος. Καὶ γένοιτο, Χριστὲ βασιλεῦ, ὁ συντρίβων πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, ὁ διασκορπίζων ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους ἐθέλοντα, ὁ θανατῶν καὶ ζωογονῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ιώμενος, ὁ διὰ τῶν εὐωνύμων καὶ δεξιῶν πηδαλίουσκῶν

